

УДК 378:005.336.2:796.075

ТЪЮТОРСЬКИЙ СУПРОВІД У СИСТЕМІ МЕНЕДЖМЕНТУ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ТА СПОРТУ

Ніна Петруха

канд.екон.наук, доцент

*Київський національний університет
будівництва і архітектури (Україна)*

Сьогодні тьюторство стало освітнім трендом. Але досить часто в національному освітньому середовищі це поняття трактують як колективну координацію – «тьютор класу» чи тьютор, який працює з колективом. Така ідея «колективного впровадження» є хибною, адже тьюторство – це суто індивідуальна освітня практика. Вона зародилася ще у XII столітті в перших європейських університетах, де науковий ступінь можна було здобути, прослухавши певну кількість предметів і курсів.

У такому просторі надлишкових освітніх пропозицій зробити правильний вибір допомагали старші колеги. Зазвичай це були «вічні студенти», які не отримували місце викладачів при університетах, але хотіли й далі навчатися і були на утриманні, що надавали студентські колеги. Вони і ставали тьюторами для новоприбулих, опікувалися їхнім студентським життям і, зокрема, допомагали зрозуміти покликання кожного, відповідно до цього обрати предмети та відповідати за свій вибір.

Поступово тьюторська освітня траєкторія стала провідною, і на сьогодні левову частку свого часу студенти університетів приділяють зустрічам зі своїм персональним тьютором.

Відзначимо, що реалії сьогодення, які провідним інструментом навчання в закладах вищої освіти зробили саме технології дистанційного навчання із поєднанням специфіки фізкультурно-спортивного, коли студенти-спортсмени мають синергіювати навчальну та спортивну діяльність, мають забезпечити студентів-спортсменів рівний доступ до отримання теоретичного багажу знань і можливість збагатити свої освітні компетентності. Але їм притаманні й інші, порівняно зі звичайними студентами, психофізіологічні особливості – досвід виступу на великих змаганнях і тому більш глибоке розуміння сутності спорту, інша мотивація, яка не спрямована на отримання глибоких знань під час навчання в закладах освіти. Тож завдання викладачів, тьюторів – посилити мотивацію кожного студента до отримання того обсягу знань і формування тих компетенцій, які встановлені освітнім стандартом [1]. Спортсмени, що мають високі спортивні досягнення і

більшу частину часу перебувають на навчально-тренувальних зборах або на змаганнях, змушені в зв'язку з цим переходити на індивідуальний графік навчання, тож для них повинні бути створені додаткові умови, продиктовані специфікою навчання. Акмеологічні особливості навчання такої цільової групи спричиняють розроблення і впровадження нових форм навчання, орієнтованих на самоосвіту, що проводиться під керівництвом викладача. Дистанційний навчальний процес надає певну свободу (вибір місця, часу та форми навчання) студентам-спортсменам для створення умов здійснення власної навчальної діяльності. Викладач-тьютор – педагог в освітній галузі, здійснює соціально-педагогічний супровід студентів, зокрема за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій; педагог який забезпечує єдність навчального, соціального та професійного середовищ, що утворюють єдиний освітній простір; викладач-асистент, до функцій якого входить проведення практичних видів занять (тьюторіали). Зауважимо, що тьюторський супровід має здійснюватися не лише на організаційному і технічному рівні, а й на професійному. Тож важливим чинником у взаємодії тьютора зі студентами фізкультурно-спортивних спеціальностей стає його знання спортивно-педагогічних дисциплін. Таким чином, проаналізувавши основні функції тьютора в дистанційному навчанні, визначено групи компетенцій, необхідних для його ефективної діяльності для здійснення багаторівневого супроводу студентів в умовах дистанційного навчання: підвищення якості викладання своїх курсів або дисциплін за рахунок упровадження в навчальний процес нових педагогічних технологій з урахуванням особливостей спілкування зі студентами на відстані; готовність до усунення психолого-педагогічних ускладнень, пов'язаних із відсутністю контакту зі студентами на рівні вимог особистісно-орієнтованого навчання [2].

Наразі система дистанційного навчання в закладах вищої освіти загалом і фізкультурно-спортивного спрямування зокрема активно формується, тому робота тьютора в цій сфері переважно має інноваційний характер, а результати аналізу основних функцій і компетенцій, необхідних тьюторові, в згодом можуть бути використані для розроблення певних новітніх технологій та засобів подання матеріалу студентам на когнітивному рівні.

Список використаних джерел

1. Криштанович С. В. Формування професійної компетентності майбутніх менеджерів фізичної культури і спорту: теорія та методика : монографія. Дрогобич : Трек-ЛТД, 2020. 462 с.
2. Чухланцева Н. В. Застосування інформаційних технологій в галузі фізичної культури і спорту. Спортивна наука України. 2016. № 3.(73).

C. 21–25. URL: <http://sportsscience.ldufk.edu.ua/index.php/snu/article/view/423/407>.